

VALÁNYI ÉVNYELV CÍKLUS

1. KALAND:

KEZDET BEN KETTEN VALÁNAK...

Történik P. sz. 3698-ban, Krad Kvartjának 38-46. napján.

Előzmények

---

1. nap - P. sz. 3698, Krad Kvartjának 38. (Felemelkedők havának 2.) napján

Reggel

- Fallent és Hargrimet a Tharsis Ház képviselője felkeresi, hogy munkát ajánljon. Előlegként 10 A-t ad. Találkozóra hívja a kalandozókat a Rézsellő fogadóba estére.

Este

- Fallen korábban megy a helyszínre (a fogadó az Angolnák tolvajklán területén van), eszik, szemlélődik, nem történik semmi különös. Megérkezik a törpe is, kajál.
- Egyszer csak megjelenik a Tharsis követ, haldokolva beesik a fogadóba. Megjelennek a támadók is, és a kalandozókra rontanak. Harc, a támadókat levágják – de nem tudnak kiszedni semmit belőlük.
- A kalandozók úgy döntenek, hogy felkeresik a Tharsis Házat. Viszik a követ hulláját is, valamint egy, még életben lévő támadót is.

Éjjel

- A Tharsis Házban épp bál van. A Ház feje fogadja őket néhány pillanatra, majd elszállásolja a kalandozókat a palota emeletén.
- Éjjel megtámadják a kalandozókat, és a Ház urát is. A harcban a kalandozók legyőzik ellenfeleiket, de a Ház urát, feleségét és gyerekeit lemészárolják.
- A kalandozókat a városi őrség a fogdába viszi.

2. nap - P. sz. 3698, Krad Kvartjának 39. (Felemelkedők havának 3.) napján

Hajnalban

- Fallent és Hargrimot kihallgatják, azután elengedik – nem tudnak rájuk bizonyítani semmit.

Reggel

- A kalandozók új szállást keresnek maguknak. Egy szobát vesznek ki, majd azt elcserélik a mellettük lakó párral.

Éjjel

- A mellettük lakó párt az éjjel meggyilkolják.

3. nap - P. sz. 3698, Krad Kvartjának 40. (Felemelkedők havának 4.) napján

Délelőtt

- Meglátogatja őket egy fiatal Noir-pap, aki arról mesél nekik, hogy „álomlátomása volt a karakterekről.”

Délután

- A kalandozók meglátogatják a Noir-pap mesterét a bűnbarlangjukban. A mester a következőket mondja:

„A sorsvonalak összefonódtak. Az elf és a törpe fontos teremtmények. A Tharsis Ház ura az életükre tört, de azt nem tudom, miért. Az biztos, hogy a Tharsis Házat körbelengi valami gonosz. Ha a kalandozók további válaszokat akarnak, azt a Tharsisok házában kell keresniük.”

- A kalandozók úgy döntenek, hogy visszatérnek a Tharsis házba.

---

4. nap - P. sz. 3698, Krad Kvartjának 41. (Felemelkedők havának 5.) napján

---

A palotaőr

etten érkeztek reggel a palotához, egy elf és egy törpe (őt először nem is vettem észre a kapu kémlelőnyílásából). Fallenként és Hargrimként mutatkoztak be, és azt állították, hogy élő kontraktus köti őket a Házhhoz, amelyet Antor kötött velük a Ház urának nevében. Még mindig képtelen vagyok elhinni, hogy már egyikük sincs az élők sorában...

Perris kapitány, a parancsnokunk fogadta őket a hallban, jó pár katona társaságában. A kapitány sokáig tűnődött azon, hogy beengedje őket – a törpe és az elf azt bizonygatta, hogy a kontraktus miatt szeretnék a megkapott pénzösszeget megszolgálni, és valamilyen módon hasznossá tenni magukat e szomorú időszakban. Én emlékeztem rá, hogy a jövevények a merénylet éjjelén is a palotában voltak, és a gróf személyesen fogadta őket, továbbá harcoltak is a betolakodók ellen, így ezt jeleztem a kapitánynak, aki végül engedett, és elszállásolta a jövevényeket azzal, hogy a Ház védelmében kell közreműködniük.

Délelőtt újdonsült palotaőr-társaink körbejárták a palotát, az emeleti könyvtárat és az üres hálósobát is megtekintették, ám a gróf meggyilkolásának helyszínére az őrök nem engedték be őket, mivel azt az ifni városőrség szigorúan megtiltotta. Örülök, hogy a társaim ilyen határozottan léptek fel – így már tudom, hogy nekem is nemet kell mondanom a jövevényeknek, ha majd éjjel, az én őrségem idején akarnának meg bejutni.

A délutánt együtt töltöttem Eriellel, aki elmondta, hogy az elf kért egy fürdőt, és közben a Ház néhai uráról faggatózott. Eriel elmondta neki, hogy noha az uraság jól bánt a szolgálókkal, a pletykák szerint a nevével már kevésbé – éjszakánként elült, de állítólag nem egy másik nő volt a dologban, sőt, a palotát sem hagyta el nagyon, csupán nem találták a hálósobájában. Én megkértem Erielt, hogy ne

pletykáljon többet a jövevényeknek – bármennyire is a „társaink”, még nem ismerjük őket eléggé.

A törpe Perris kapitányhoz is ellátogatott, és érdeklődött, hogy hogyan alakul az örökösödés a családban. A kapitány elmondta neki, hogy a legkisebb kislány, Elyssa életben maradt, így ő örököl, azonban a nagykorúságáig nagybátyja, Lewelyn gyámkodása alatt fog állni – hacsak a gróf végrendelete mást nem mond. Lewelyn már elindult Ifinbe Salkból, és három-négy nap múlva megérkezik, a végrendelet ismertetésére majd akkor kerül sor. Perris kapitány azt is elmondta – tőle tudom –, hogy a holttesteket Antoh templomába szállították, továbbá a merénylőket nem sikerült azonosítani, elsöre mindenki a Kobrákra gyanakodott, ám ők elhatárolódtak a történetektől.

A délután eseménytelenül telt el, én pedig készülődtem az éjszakai őrségemre.

A Fűfészek gazdája

 élután egy törpe látogatta meg az üzletemet. Először azt hittem, hogy a fiam, Zaenza tért vissza az árubeszerző körútjáról, de a látogató *valódi* törpe volt, nem pedig az én torzszülöttem. „*Mi járatban van kedves uram? Miben segíthet Önnek Hiriam Denmor?*” – kérdeztem tőle. A törpe altatóteához kért füveket, azt mondta, mostanában nem alszik túl jól. De, mivel harcosféle volna, jó lenne, ha ellenszert is kapna hozzá, hogy az altató utóhatásaitól mentesüljön. Nem mondom, a története eléggé átlátszó volt – de hát az én dolgom nem az ítélkezés, hanem a vevők kiszolgálása, és a törpe egyébként is értett a füvekhez – hunyort és kalánfüvet, valamint nadragulyát kért. Ifini pénzzel fizetett, majd udvariasan köszönve távozott.

A palotaőr

 z őrségem elején semmi különös nem történt – csendes volt az éj, a palotában is aludt mindenki. Éjfél környékén azonban megjelent Hargrim, és beszédbe elegyedett velem. Én elmondtam, hogy a kapitány már több napja kerestet egy titkos szobát vagy bejáratot, bár azt nem tudtam megmondani, miért. A törpe teával kínált, elsöre gyanakodtam, hogy esetleg mérgezett, de ő is ivott belőle, és nem lett semmi baja, így köszönettel elfogadtam egy pohárral. Még beszélgettünk egy darabig, ám egyszer csak hihetetlenül erős álmoság tört rám, és egyszerűen képtelen voltam nyitva tartani a szemem...

Részlet a *Miracle Adeptia Guns Urrus Sorrate* kolostor feljegyzéséből

 z ór elaltatása után Hargrim és Fallen átvizsgálták a Tharsis családfő, valamint a gyerekek hálótermét, de semmilyen rejtekajtót vagy más érdemi információt nem találtak. Aztán körbejártak a hálók mellett található kis dolgozószobát, ahol a könyvespolc mögött rábukkantak egy titkos lejáratra, amely a palota mélyére, a kazamatákba vezetett.

A kazamaták lépcsőin lefelé haladva egyszer csak egy folyosóra értek. A folyosó három irányba ágazott el. Hargrim és Fallen egyenesen folytatják útjukat, és egy kisebb börtöncellához értek, amelynek lezárt rácsos ajtaja mögött két csontvázat

találtak. Így visszamentek a folyosón az északi elágazás irányába – ahol csapdába kerültek. Miután elhagyták az északi folyosó közepét, a folyosóra vasrács ereszkedett le, lezárva a visszafelé vezető utat. Az elágazás másik végén található kis teremből pedig két zombi támadt rájuk. A törpe és az elf azonban könnyedén legyőzte őket, és elméjük erejével még a vasrácsot működtető kart is ki tudták nyitni, így elindulhattak az utolsónak megmaradt, déli elágazáson.

Ekkor egy hatalmas, oszlopokkal is megerősített csarnokba értek. A csarnok túoldalán egy oldalról, hátulról függönnyel takart oltárt pillantottak meg, amelyen egy nem túl régi hulla. A két kalandozó rögtön az oltárhoz ment, s így nem vették észre, hogy az egyik oszlop mögött hatalmas szörny, az oltár őrzője rejtőzött el, aki rájuk vetette magát.

Alaposan megvagdosták, de a szörny lankadatlanul támadott – a sebei ugyanis beforrtak! Hargrimnak eszébe ötlött, hogy esetleg a halvány kék fénnel pulzáló oltár ereje segíti a fenevadat. „Bármit találsz az oltárnál, azt zúzd szét, addig én feltartom ezt a dögöt!” – kiáltotta társának a törpe. Fallen az oltárhoz ment, s megtalálta a kék derengés okát: a hulla alatt kék színben izzó rúnákat. A fegyverével lesújtott az egyikre – és a csarnok túlsó felébe repítette a felszabadult Mana ereje. „Kösz a tippet törp uram!” – kiáltotta repülés közben társának. Mindenesetre – az életerővel tápláló mágia hiányában – a szörny már nem sokáig állta a csapásokat, és kimúlt.

A csarnok átvizsgálása után, az oltár mögötti elfüggönyözött falnál egy ajtónyílást találtak. Fallen be akart hajítani egy fáklyát, Hargrim azonban elkapta azt a levegőben! „Nehogy meggyújtsunk valami éghető anyagot odabent.” – mondta. Végül be-mentek helyiségbe, amely „dolgozószobának” bizonyult. A dolgozószobában találtak egy kis könyvecskét – talán egy naplót. Eltették, majd visszamentek a titkos ajtón, amelyet jól elrekeszeltek. Magához térítették az őrt is, aki nagyon hálás volt, hogy nem hagyták elszunyókálni az őrsege alatt – Perris kapitány nem örülne neki...

A Tharsis napló

P. sz. 3697, Kék acél hava (évvége felé)

Új feladatot kaptunk. A Nazvanna azt sugallta nekünk, hogy a nagy háborút követő második békeévben fontos feladat vár ránk. Készen kell állnunk, és amikor a Nazvanna szólít minket, habozás nélkül cselekednünk kell.

P. sz. 3698, Akarat hava (év eleje)

Nazvanna jelet adott, hamarosan a városba érkezik valaki, akire külön figyelmet kell szentelnünk. Az illető a Zászlóháborúban harcolt, és a törpék népéhez tartozik. Nem tudom, miért lehet fontos egy ilyen alak a Nazvannának, aki e törpét yeeb cuabnak nevezte, bár nem tudom, mit jelenthet ez.

P. sz. 3698, Engesztelés hava (5 hónappal ezelőtt)

Nazvanna ismét üzent – nem is egy, hanem mindjárt két yeeb cuab érkezik Ifinbe! A másik a Szépek Népeinek tagja, legalábbis így nevezik magukat, szerintem viszont csak korcsok ők.

P. sz. 3698, Bölcsek havának 10. napja (Krad kvartjának 22. napja)

Minden készen áll már. A két yeeb cuabnak munkát ajánlunk a Ház nevében, bőséges fizetség ígéretével, majd rajtuk ütünk, és elveszejtjük őket! Az egészséget egyszerű rablásnak állítjuk be. A Ház feddhetetlenségét pedig azzal biztosítjuk, hogy a mi emberünk is odavész a csetepatéban. Szegény Antor, hűségesen szolgálta a Házunkat, de Nazvanna előrébb való.

A feddhetetlenség miatt nem a Házunk katonái intézik az ügyet. Nazvanna bérgyilkosokat küldött segítségül, jól képzettek, nem lesz nehéz feladat számukra a yeeb cuabok ártalmatlanná tétele.

---

5. nap - P. sz. 3698, Krad Kvartjának 42. (Felemelkedők havának 6.) napján

---

A Vedlett Kobra jelentéséből

 ora délelőtt jött a riasztás, hogy az Álompalotát, Noir papjainak kaszinóját támadás érte. Néhány emberemmel azonnal a helyszínre siettem, ahol szomorú látvány fogadott – a személyzetet egytől-egyig lemészárolták, még az idős Peragius mestert sem kímélték. Fiatal tanítványát, Guillemet azonban nem találtam az áldozatok között. Bementem hát az irodába, és egy pillanatra elállt a lélegzetem a látottaktól, Guillem félig ájultan, nyílve szövel a hasában a földön hevert, mellette egy törpe vizsgálta a sebeit, miközben egy elf próbálta a sebesültet faggatni... Aztán eszembe jutott, hogy Guillem mesélt nekem a furcsa párosról, akikkel összebarátkozott, mivel valami látomásában szerepeltek. Az elf és a törpe nem tudott választ adni arra, hogy mi történt itt, és láthatóan feldúlta őket a merénylet. Az embereim segítségével elvittem a Noir-papot gyógyítóinkhoz, a jövevényeknek pedig megígértem, hogy részt vehetnek a Kobra bosszúakciójában, ha holnap sötétedéskor ismét idejönnek az Álompalotához.

A palotaőr

A törpe és az elf napközép körül értek vissza a palotába reggeli útjukról – valami láthatóan megviselhette őket, mivel elég mogorváknak tűntek. Aznap már nem is láttuk őket, és másnap sem nagyon tüsténkedtek, végül sötétedéskor elhagyták a palotát.

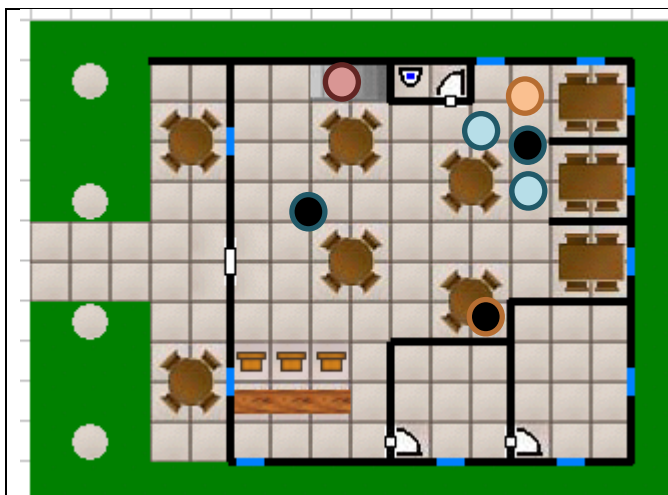
6. nap - P. sz. 3698, Krad Kvartjának 43. (Felemelkedők havának 7.) napján

---

A Kobrák fejedésszozstaga vezetőjének jelentéséből

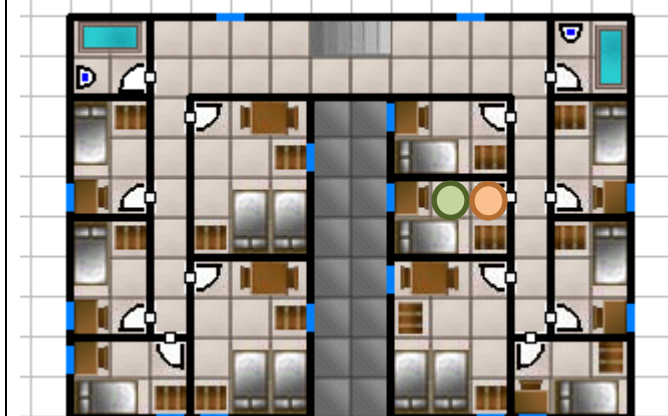
Jelentésem második felében a két idegen, a törpe és az elf közreműködését mutatom be a merénylőkön történő rajtaütés során. Mint már kifejtettem, az ellenség szállását három irányból támadtuk meg: lentről, a bejáraton át, oldalról a tetőn át, illetve az „U” alakú felső szint közepén lévő tetőteraszáról. A lenti csapatban kapott helyet a törpe, míg a tetőteraszról támadó alegységbe jelentkezett az elf.

	1. A támadás kezdetén a földszinti embereink berontottak a fogadóba – és egyik társunk törrel a torkában hanyatlott le. A törpe nekirontott a sarki asztalnál ülő merénylőnek, az asztalt ráborította, majd egy csapással kettévágta áldozatát. A többiek a megmaradt földszinti támadóra vetették magukat.
	Az emeleten az elf jobbról a második szobába vetette magát, azonban az ellenfele fölébredt, így nem sikerült azonnal elintézni. Egységünk emeleten lévő tagjai bevetették magukat a szobákba, és fölvtették a küzdelmet a merénylőkkel.

2.

A törpe fölfelé indult a lépcsőn, mivel helyesen ítélte meg, hogy három társunk elbír az egyetlen, földszinti támadóval (egyikünk azonban elesett a vele vívott küzdelemben).

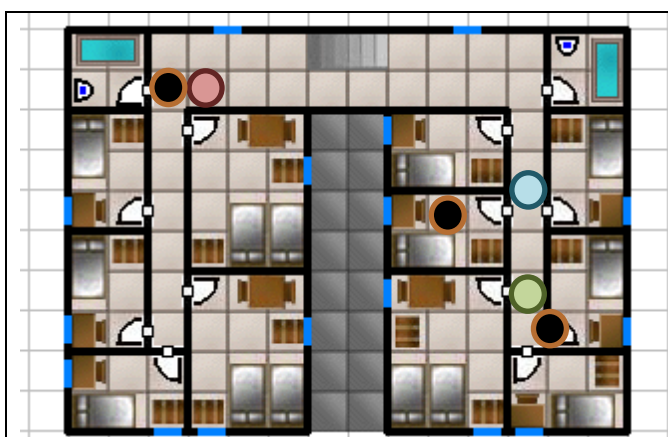
Az elf továbbra is az első ellenfelével harcolt, egyik fegyverét ráadásul beleállította az ajtófélfába.

3.

A törpe a lépcső tetején valamiféle meditációba kezdett, de egy dobótőr által okozott sebesülés kizökkentette abból.

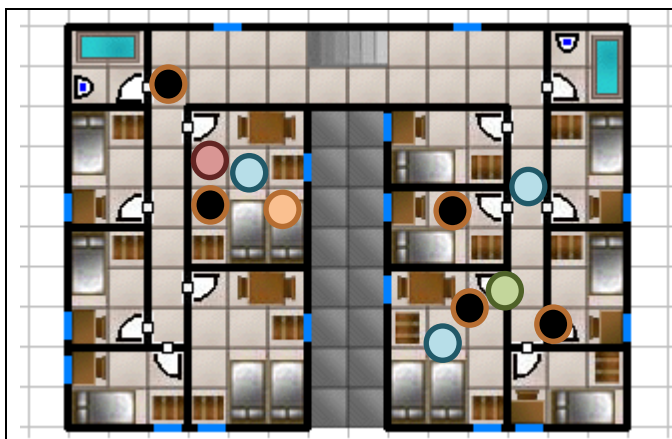
Az elf megölte ellenfelét, majd kilépett a folyosóra, ahol az egyik társunkkal találta magát szemben.

4.

A törpe rárontott a dobótőrös merénylőre, és nemes egyszerűséggel levágta a fejét.

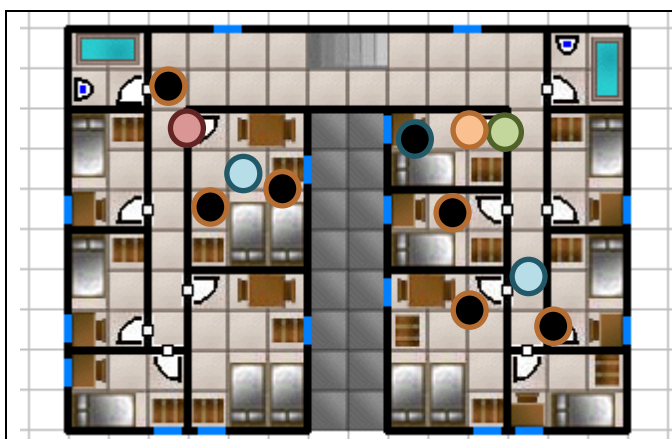
Az elf a legdélebbi szoba felé vette az irányt – és az ott talált merénylőt felszegezte az ajtóra. „Akkor én másfelé megyek.” kacsintotta az a csapattag, akivel az előbb összefutott a hosszúéltű.

5.

A törpe belépett a neki bal kézre eső első szobába, ahol két merénylő szorongatta az egyik társunkat – illetve néhány pillanattal később már csak egy...

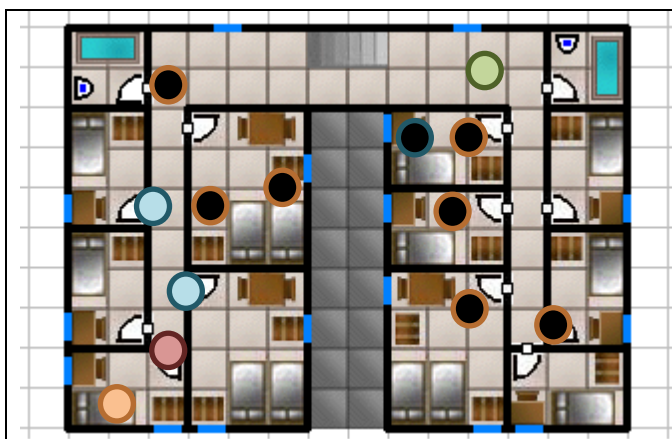
Az elf belépett az egyik nagyszobába – és az ott talált merénylőt két irtóztatóan pontos és erős vágással a kárpiton túlra küldte.

6.

A törpe és a szobában lévő társunk végzett a másik merénylővel, majd a csatabárdos kilépett a folyosóra.

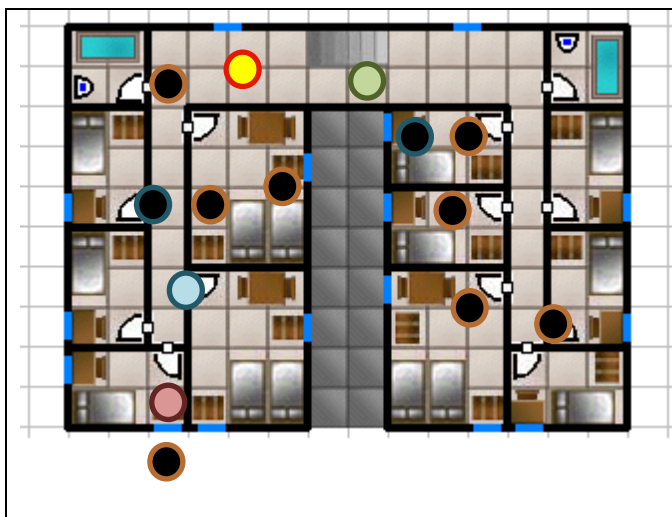
Az elf belépett a balszárnyban lévő bal felső szobába, ahol az egyik merénylő már végzett egy társunkkal. Ádáz küzdelem kezdődött.

7.

A törpe a balszárny legalsó szobájába lépett be, ahol egy nyílpuska-vessző várta, amely azonban célt tévesztett.

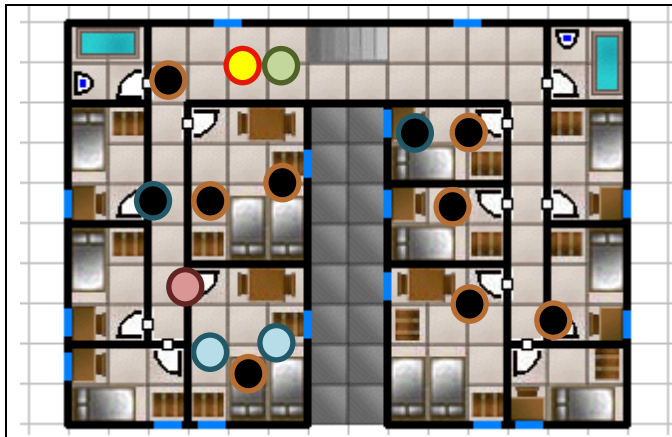
Az elf legyőzte ellenfelét, és a balszárny felé vette útját.

8.

A törpe ellenfele végső kétségbeesésében kiugrott az albakon. Gerincét törte. Az egyik társunk hallotta, amint a törpe valami ilyesmit mormogott a bajsza alatt: „Biztos, ami biztos, utánadobok egy szekrényt.”

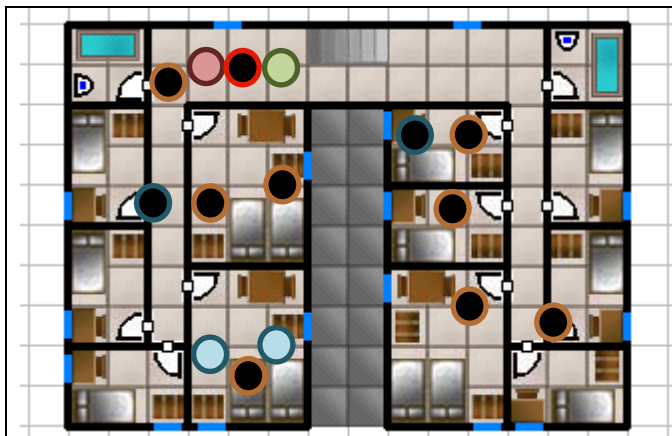
Az elf a folyosón összetalálkozott a merénylők vezetőjével. „Add meg magad, amíg nem késő.” kiáltotta oda neki a hosszúültű. „Már késő.” válaszolta a vezér, és egymásnak rontottak.

9.

A törpe a balszárny nagyszobájába lépett be, ám itt társaink már felülkerekedtek ellenfelükön.”

Az elf egy iszonyatos rohamot lezáró dupla döfessel felnyársalta bandavezért.

10.

A bandavezér valami olyasmit motyogott haláltusájában az elfnek, hogy „Legyen átkozott a baelo tagja.” Szenvédéseitől a törpe szabadította meg, amikor kettéhasította a fejét.

A küzdelem végeztekor összeszedtük elesett társainkat. A jövevények átkutatták a merénylőket – néhány tégelyt, valamint álcázásra alkalmas holmikat vettek magukhoz, továbbá „zsákmányul” ejtettek egy sebesült, de még életben lévő merénylőt, majd az útjaink különváltak.

A Vedlett Kobra jelentéséből

merénylőkkel való leszámolás után Fallen és Hargrim – nevüket Guillemtól tudom, aki a vajákosaink hatására fokozatosan visszanyerte erejét – egy közeli Kék sirály fogadóba ment, amelyet – 1 aranyért! – teljes egészében kibéreltek maguknak (a fogadás a védelmünket élvez, így a fogadóban történekről pontos információkkal rendelkezünk).

A törpe és az elf kivallatta az elfogott merénylőt, aki az alcarai suttogók fejvadászklán tagjának vallotta magát. Azt is megtudták tőle, hogy a baelo Feruggia városának nemesi tanácsát jelenti, de a konkrét megbízó személyét nem sikerült kideríteniük.

Az elf megölte volna a suttogót, de a törpe nem engedte. Így végül abban állapodtak meg, hogy ránk bízzák a foglyot. Fallen még azt is hozzátette, hogy „*ha van benne egy kis tartás, úgyis megöli magát.*”

A jövevények a Kék sirályban töltötték az éjszakát, majd másnap délelőtt – a foglyot hátrahagyva – az Álompalotához mentek.

A Noir-pap

után – a Kobráknak hála – sikerült összeszednem magam, visszatértem az Álmopalotába, hogy felmérjem a károkat, és rendbehozzam a helyet, valamint gondoskodjak Peragius mester temetési szertartásáról.

A délelőtt folyamán meglátogattam Hargrim és Fallen. Én megköszöntem nekik a segítséget, amelynek révén megmenekültem a támadóimtól, illetve ők beszámoltak a sikeres rajtaütésről. Közölték továbbá, hogy egy foglyot is ejtettek, akit a Kék sirály fogadóban hagytak – tegyenek velük a Kobrák azt, amit jónak látnak.

Beszámoltak továbbá egy rejtélyes naplóról, amelyet a Tharsis-ház kazamatáiban találtak. Bár fogalmam sincs, mit jelenthetnek a „Nazvanna” és a „yeeb cuab” szavak, megígértem nekik, hogy utánanézek e kifejezéseknek.

Ugyanakkor a fejedelmek kapitányának utolsó szavai már több értelemmel bírtak. Szerintem a baelo egyik tagja állhat a támadás hátterében, ezért azt javasoltam nekik, hogy utazzanak el Feruggiába, mert talán a kérdéseikre ott választ találhatnak. Úgy tűnt, Hargrim és Fallen elgondolkodott a javaslatomon.

A palotaőr

őzel egy nap távollét után tért vissza a palotába két új őrtársunk, a törpe és az elf. Távozásukról nem értesítették Perris kapitányt, aki meglehetősen dühös volt, amiért két embere csak úgy felszívódik – már azon tanakodott, hogy értesíti a városőrséget az eltűnésükről. Így hát érthető, amiért kissé mogorván kérdezgette az elfet:

- Maguk meg hol voltak?
- Nyomoztunk.
- És mit derítettek ki?
- Semmit...

Ezt követően a végrendeletre terelődött a szó, Perris kapitány elmondta, hogy a végrendelet ismertetésére holnap délelőtt kerül sor itt, a palotában.

Lewelyn Tharsis, Antoh papja

végrendelet szerint az unokahúgom, Elyssa öröklí az öcsém vagyonát, ám nagykorúságáig én leszek a gyámja. Hála Antohnak, amiért legalább ő életben maradt!

Ebéd után egy meglehetősen furcsa páros – egy elf és egy törpe, akik a végrendelet ismertetésénél is ott voltak – jött oda hozzám, és beszélni szeretett volna velem. Mikor igent mondtak, elvittek az emeleten található kis dolgozószobába, ahol egy tit-

kos lejáraton a palota alatti kazamatába jutottunk. Itt megtudtam a szörnyű igazságot: az öcsém szörnyűséges dolgokat művelt itt! Mutattak egy kínzókamrát, meg egy csarnokot, amelyet valami förtelmes lény őrzött, és ahol egy oltár állt, amelyen akár emberáldozatokat is bemutatthattak!

Fogalmam sem volt arról, hogy az öcsém ilyen dolgokban lehetett részes, bár nem volt különösebb templomba járó, mindenki, így én is úgy tudtam, hogy a Tengerűrnő hitét gyakorolja.

Kísérőimnek elmondtam, hogy papi hatalmam segítségével mindent megteszek annak érdekében, hogy e helyet megtisztítsam ettől a förtelemtől. Úgy tűnt, hogy az elf és a törpe megnyugtatónak találta ezt.

---

9. nap - P. sz. 3698, Krad Kvartjának 46. (Felemelkedők havának 10.) napján

---

A Noir-pap

argrim és Fallen koradélután kerestek föl engem. Elmondtam nekik, hogy sajnos az ismeretlen szavak jelentését még nem sikerült megfejtenem, ez több időbe kerül, mint amelyre előzetesen számítottam, számítottunk. Ugyanakkor ismét azt javasoltam a látogatóimnak, hogy utazzanak el Feruggiába, és ott próbálják utánajárni a rejtélynek. Az elf és a törpe ezúttal sokkal határozottabban állították, hogy meglátogatják a fürdővárost, én pedig biztosítottam őket, hogy amennyiben bármit is megtudok az ismeretlen szavakról, álmukban meglátogatom őket.